

ikke forstaa, at de Herrer have Interesser sammen i dette økonomiske Spørgsmaal. Endelig vil jeg til Slutning sige, at i Halvfjerdsferne kom der ogsaa efter min Mening en Ulykke over Landet; det var den ulykkelige Guldmøntfod, som blev indført. Der er i Sjælland begyndt en Bøndeorganisation, som ogsaa er naaet over til Sjælland. og da Landbruget, ja man kan sige enhver Debitor, enhver Landmand har lidt under Guldmøntfoden — Ingen har bundet ved den undtagen Kapitalisterne — have vi i denne Organisation sat paa vort Program, at vi ville stille Fordring om Erstatning, naar den Tid kommer, da det kan tænkes, at der kan faaes Erstatning. Der er opført mange andre nyttige Punkter paa dette Program, men dem skal jeg ikke komme ind paa; dertil er jeg ikke berettiget, og det er kun i Forbigaaende, jeg nævner det. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag, og ønske det en heldig Reise paa dets videre Vandring, skjøndt jeg rigtig nok kunde ønske enkelte Vendinger dertil, som jeg dog ikke skal nævne nu, men som jeg haaber, at det eventuelle Udvalg og den ærede Minister vil kunne enes om, og som vi derefter Alle kunne samles om i det hele Lands Interesse.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg er for saa vidt saa heldig at kunne slutte mig til den sidste ærede Taler, som han nu sidst udtalte, at det vilde være høist ønskeligt at komme til et for Alle tilfredsstillende Resultat. Om det vil være muligt, skal jeg ikke for Dieblittet vove at sige Noget om. Ærede Medlemmer, der nu deltage her i det fjerde Møde, ville jo vide, at vi pleie at høre Møderne med 17 indtegnede Talere, og jeg tvivler ikke paa, at det Samme jo vil være Tilfældet i Dag. Jeg skal nu paa ingen Maade benegte, at det kan være af særdeles Interesse at faae et Forslag som dette gennembehandlet ogsaa ved 1ste Behandling, naturligvis især under den Forudsætning, at man gennem denne Behandling kan komme hinanden noget nærmere og finde nogle Udveie, men naar Behandlingen blot skal gaa ud paa at konstatere Uenigheder i stigende Grad, tror jeg ikke, at den kan siges at være lovende for Fremtiden. Smid- lertid vil jeg for min Person haabe det Modsatte, og det følger af sig selv, at ligesom der er god Villie fra de forstjellige Sider til at komme til et Resultat, skal der ogsaa være god Villie fra min Side, og naar Evnen svarer nogenlunde dertil, haaber jeg, at man skal komme igennem. Ganste vist er der nu langt mere forskelligartede

Anskuelser, end der var i Fjor. Det er et af disse hurtige Omslag, der oftere komme frem her i Landet. I Reglen mener man, at vi gaa sindig frem, fordi vi gaa saa smaat, men paa det økonomiske Omraade og ligeledes paa det politiske er det ikke uden Exempel, at saadanne Omslag indtræbe. Jeg indstjød allerede i Gaar i mine Ytringer til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) den Bemærkning, at i 1848 levede vi paa den frie KonkurrencesIde, og den troede man var slaaet fast i den danske Rigsdag. Det hed den Gang særlig fra et Medlem, hvis Søn nu forfægter de samme Grundsatninger, at det kom an paa den private Virksomhed, og at det Offentlige maatte holde sig tilbage, men saa kom pludselig Ideen om Statsbanedriften, og den blev taget een, to, tre. Det var et pludseligt Omslag i Principerne (En Stemme: Hvem var det?). Det var Alfred Hage, der talte for den frie Konkurrence, og den Minister, der gennemførte Omslaget, var den nuværende Conseilspræsident. Og i politisk Henseende er det vel heller ikke vanskeligt at paavise saadanne Omslag. Enten vi staa paa Nulpunktet, eller vi forhandle, som det nu sker, kan det vel siges, at vi staa paa samme Standpunkt, imidlertid af Intet kommer Intet, og jeg mener, at det er meget forstandigt at komme til en Forhandling, det maa jeg meget paastømme, men det var jo rart, om man ogsaa kunde komme til et Resultat af denne Forhandling, og det tror jeg, vi maa gaa ud paa særlig i denne Sag. Skjøndt jeg finder mig forpligtet til at sige Et og Andet og svare paa Et og Andet, vil jeg sige, at man kunde nu have ret godt af at sende denne Sag over til et andet Stadium, til en i det Enkelte gaaende Behandling, thi jeg tvivler om, at det kan være nyttigt nu at fordybe sig i de divergerende Anskuelser og holde dem skarpt frem overfor hinanden. At de ere tilstede, indrømmer jeg, og særlig maa jeg accentuere, at jeg er væsentlig uenig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Jeg hævder, og jeg tror ikke, at det behøver at belægges med store Talstørrelser og historiske Oplysninger — man kan sagtens træbe Oplysninger, men det er ikke let at give dem i stor Stil, især naar de skulle angaa udenlandske, internationale Forhold, og er der Feil i de Oplysninger, der komme, saa er Pokker løs — jeg hævder, og jeg tror ogsaa, at det er erkjendt, i alt Fald af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at vort Land som Helhed staar med en ganske særlig Interesse i denne Smørsag. Vi staa saaledes, at det er